

1.УВОД

Област радног законодавства према Уставу Босне и Херцеговине и Уставу Републике Српске, је у цјелости у надлежности Републике Српске.

Радно законодавство Републике, у периоду од 21 године постојања је прошло више фаза свог развоја, почевши од примјене бивших државних СФРЈ и републичких прописа БиХ, припреме и доношења властитих прописа у вријеме рата, послератног усклађивања са међународним стандардима и реформе из 2000-те године када је донесен Закон о раду који данас примјењујемо.

Република Српска је од почетка настанка ентитета имала одређени развојни пут у стварању радног законодавства који ће уредити област рада и запошљавања, те с тим увези неопходно је размотрити све фазе развоја радног законодавства у Републици Српској.

Радно законодавство у Републици Српској се не може посматрати као изолован процес. Као ентитет Босне и Херцеговине, Република Српска је настала распадом бивше СФРЈ, тачније после оружане сукоба на просторима Босне и Херцеговине, потписивањем Дејтонског мировног споразума у децембру 1995 године. Узимајући у обзир начин настанка и везаност за просторе бивше СФРЈ, неминовна је било рефлексија у погледу наслијеђених односа из социјалистичког периода као и стварање новог и потпуно различитог друштвено-политичког система на просторима бивше СФРЈ. Сам почетак везан је за последиједњу фазу развоја радног права у СФРЈ и СР БиХ. Република Српска је наследила прописе из радних односа дефинисане на савезном и на републичком нивоу. Закон о основним правима из радних односа био је савезни закон који је регулисао само основна права на нивоу државе из радних односа. Републички закон је детаљно предвиђао начин остваривања поменутих права путем норми које су по својој суштини представљале аутономно право у Републици.

Уставом Републике Српске из 1992 године тачније, Уставним законом за спровођење Устава Републике Српске у члану 12. прецизно се наводи да ће се примјењивати сви прописи и закони СФРЈ и СР БиХ до доношења одговарајућих прописа и закона од стране Републике Српске.

Доношењем Закона о радним односима 1993 године, Република Српска почиње развој аутономног радног законодавства на својим просторима.

Поред поменутог закона Скупштина Републике Српске доноси још два закона који су заједно са Законом о радним односима представљале основу радног законодавства.

Ради се о Закону о запошљавању и остваривање права незапослених лица и Закона о заштити на раду донесених 1993 године. После доношења ових закона, ступио је на снагу Устав Босне и Херцеговине. Овим уставом је уређен континуитет закона и позаконских прописа донијетих прије њега.